

Verhaal van de waterbedrijven

Het water staat ons aan de lippen. Voor de eerste keer in de geschiedenis staken de medewerkers van de waterbedrijven.

Waarom we staken? De grens is bereikt. Er is al veel te lang geen nieuwe cao en de looneis van 2,5% wordt maar niet ingewilligd. We onderhandelen al sinds maart 2017 over een nieuwe cao Waterbedrijven. Het slechte werkgeversvoorstel - waarbij je minder geld overhoudt in je portemonnee - werd door ruim 95% van de werknemers weggestemd. Hierna bleef het vanuit werkgeverskant stil. En nu zijn we alweer anderhalf jaar verder.

Maar waar de emmer vooral door overloopt bij de watermedewerkers, is het niet in dienst nemen van mensen met een arbeidsbeperking in participatiebanen en het niet nakomen van salarisgaranties. De werkgever wil onderscheid maken tussen verschillende groepen medewerkers. De medewerkers willen juist heel simpel voor iedereen dezelfde loonsverhoging. Juist in een tijd dat de werkdruk en productiviteit steeds verder wordt opgeschroefd in de watersector.

Het verzet begon in Brabant. Nota bene bij de afdeling financiën van Brabant Water, op 5 juni. Op 14 juni boycotte 130 van de 155 medewerkers van de afdeling Productie bij Brabant Water een sectormiddag. De acties verspreiden zich inmiddels door het land. Mochten de cao-onderhandelingen vast blijven zitten, dan volgen er meer acties die ook meer pijn gaan doen. Nee, natuurlijk gaan we de watertoevoer niet stilleggen. Maar we vinden het wel belangrijk om te strijden voor fatsoenlijke arbeidsomstandigheden voor al onze collega's, jong en oud en arbeidsbeperkt of niet.